

dende Bestemmelser i Møntkonventionen, saaledes, at man ved Valget af Midlerne ikke har den fulde Frihed til at følge den Tanke, man selv maatte anse for at være den rigtigste, men man maa — thi Forudsætningen er jo, at Møntkonventionen bliver ratificeret — rette sig efter Reglerne i denne Konvention, hvis Artikler 10 og 11 ere ufravigelige Udgangspunkter for de Lovbestemmelser, som det her gjælder om.

Ordføreren: Jeg tror, at de to ærede Talere, der have yttret Betæneligheder ved Lovforslagets Slidbestemmelser, dog ville kunne slaa sig til Ro ved, at der vil hengaa meget lang Tid, inden nogen af disse Bestemmelser vil faae praktisk Betydning. Men paa den anden Side er det ikke uvigtigt, at man i dette Forhold som overhovedet i alle Enkeltheder ved vort Møntvæsen gaar frem nogenlunde i Overensstemmelse med Norge og Sverrig, efterat vi have indgaaet en Møntkonvention med disse Lande; ellers kan Forholdet let blive dette, at den Stat, som er mest liberal, kommer til at lide Tab. — Den ærede Sekretær (Clausager) berørte Spørgsmaalet om de smaa Sedler, som Udvalget har opfordret til at staae udstedt. Jeg er ganske enig med den ærede Taler i, at det ikke vilde være heldigt, at vi fik saadanne smaa Sedler for bestandig, men derimod kan der ikke være nogen Betænelighed ved at indføre dem for en kort Overgangstid; i saa Henseende vil det jo erindres, at Udvalgets Hensigt gaar ud paa, at de skulle være indkaldte igjen inden Udgangen af 1878. En saadan Foranstaltning vil medføre en Besparelse for Staten, der da kan tage Udmøntningen noget lempeligere, og det vil tillige medføre en Fordel for Befolkningen; thi naar et nyt Møntsystem skal indføres, er det fra ethvertjohmhelst Synspunkt ønskeligt, at Overgangen sker saa hurtig som muligt, og denne vil vistnok kunne fremmes temmelig betydelig ved en saadan Foranstaltning af rent midlertidig Karakter.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingens sluttet.

Lovforslagets §§ 1—8 (se Tillæg A. Sp. 2109—12)

vedtoges uden Afstemning.

Forslag under Nr. 1 til § 9 af Udvalget:

3 Linie 1—3 udgaa Ordene: „ligesom ogsaa prægede Mønter“.

vedtoges uden Afstemning.

1) Lovforslagets § 9, med den vedtagne Ændring saalydende:

De efter ovenstaaende Regler prægede Mønter skulle, med de i § 10 bestemte Indskrænk-

ninger, være lovligt Betalingsmiddel efter deres paalydende Værdi saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand, naar de ikke have lidt voldsom eller ulovlig Betsadigelse.

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 2 til § 10 af Udvalget:

3 Linie 9 udgaa Ordene „de svenske og norske Guldmønter“, og ved Paragrafens Slutning tilføies som et nyt Stykke:

„Finansministeren er bemyndiget til at give Erstatning for Mønter, der ved Slid have tabt saa Meget i Vægt, at de ikke mere ere lovlige Betalingsmiddel lige overfor Statskassen, saavel som for Mønter, der have lidt voldsom eller ulovlig Betsadigelse, og for falske Mønter, naar der er Grund til at antage, at Hænderhaveren har modtaget dem i god Tro og ikke har tilsidefat almindelig Forsigtighed ved Modtagelsen“.

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

3) Lovforslagets § 10, med de vedtagne Ændringer saalydende:

Al Skillemønt skal Ingen være pligtig til i een Betaling at modtage et højere Beløb end 20 Kroner i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kroner i mindre Sølv mønt og 1 Krone i Broncemønt.

Dog skal i Betaling for Skatter og Afgifter til Stat og Kommune ethvert Beløb af 1- og 2-Kronestykker modtages.

Naar Guldmønterne ved Slid have mistet over $\frac{1}{2}$ pCt. af den Vægt, som de efter § 3 skulle holde, ophøre de at være lovlige Betalingsmiddel mellem Mand og Mand, men vedblive at være gyldige for deres paalydende Værdi i Betalinger til Statskassen, dog kun forsaavidt de ikke ved Slid have tabt over 2 pCt. i Vægt.

Skillemønter ophøre først at være lovlige Betalingsmiddel overfor Statskassen, naar de ere saa slidte, at det ikke med Sikkerhed kan kendes, for hvilket Rigets Regning de ere prægede, men ligeoverfor alle Andre, saasnart Præget ved Slid er blevet utydeligt.

Mønter, som ikke længere ere lovlige Betalingsmiddel ligeoverfor Svemfomhelst, maa ikke atter sættes i Omløb af Finantshovedkassen. Heller ikke maa Sølv mønt, som holder 4 eller flere pCt. under den rette Vægt, atter sættes i Omløb af denne. Det skal paahvile Amstiuerne, Nationalbanken og dens Filialer som en Forpligtelse at tilbageholde og til Finantshovedkassen indsende de her betegnede slidte Mønter, saavel Sølv mønt som Skillemønt, og det overlades Regjeringen ad Overenskomstens Vej at virke hen til, at denne Forpligtelse endvidere udvides til andre private Banker eller Institutter, som det kan findes hensigtsmæssigt, at den paalegges.

Regjeringen træffer Foranstaltning til, at der